

عنوان مقاله:

مخالف خوانی و انحراف از نرم در شعر بیدل دهلوی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات شبه قاره، دوره 8، شماره 27 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

رجب توحیدیان - استادیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد سلماس

خلاصه مقاله:

از جمله خصایص بارز سبکی شعرای نامی سبک هندی، که شعرشان را از اشعار سبک های دیگر متمایزتر جلوه می دهد مخالف خوانی یا انحراف از نرم است. منظور از مخالف خوانی، در اشعار شعرای سبک هندی آن است که شعرای این سبک، به جهت دست یافتن به معنی بیگانه و پروراندن معانی و مضامین بکر شعری و متفاوت از آن چه در هنجار دیرینه ی ادبی است، در مورد معانی و مضامین کلیشه ای و رایج در ادب فارسی و شخصیت ها و عناصر مشهور داستانی و قرآنی و اسطوره ای نظیر: آب حیات، خضر، اسکندر، جام جم، یوسف، ابراهیم، عیسی، سلیمان و... از زاویه ای غیر عرفی می نگرند و به خلاف آمد عادت در مورد آن به قضاوت می نشینند، یعنی به انتقاد از آن چیزی می پردازند که در عرف و هنجار دیرینه ی ادبی، به ستایش و نگرش مثبت پیرامون آن پدیده ی شعری پرداخته شده و یا به ستایش و نگرش مثبت نسبت به آن چیزی می پردازند که در عرف و هنجار دیرینه ی ادبی، با انتقاد و نگرش منفی با آن برخورد شده است. نگارنده در این پژوهش موارد مخالف خوانی را از اشعار بیدل استخراج و به ترتیب حروف الفبایی مورد بحث قرار داده است و از اشعار دیگر شعرای سبک هندی نیز هر جا که ضروری به نظر می رسد، بهره برده است. هدف از این تحقیق تعیین موارد مخالف خوانی و انحراف از نرم در سبک هندی، در محدوده ی شعر بیدل دهلوی است. نتیجه ی تحقیق اینکه مخالف خوانی در شعر بیدل دهلوی، با تاسی از شعرای نامدار سبک هندی از بسامد بالاتری برخوردار است.

کلمات کلیدی:

سبک هندی، بیدل دهلوی، معنی بیگانه، مخالف خوانی، زاویه ی دید، نگرش مثبت و منفی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/889695>

